

RESURSĂ EDUCAȚIONALĂ DESCHISĂ

Denumire: „O poveste de Crăciun”

Autor: Alexandru BÎSCOVEANU

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „George Poboran”,
Slatina

Disciplina: Religie ortodoxă

Clasa: V-VIII

Scopul materialului propus: de documentare pentru profesori

„O POVESTE DE CRACIUN”

Adaptare dupa opera cu acelasi nume, scrisă de Charles Dickens

22 decembrie 2017

Personaje: Povestitorul, Scrooge, Fred, Bărbatul, Femeia, Craciunul Trecut, Craciunul Prezent, Craciunul Viitor, tatăl lui Scrooge, micul Scrooge, Tim, mama lui Tim, tatal lui Tim-Bob Cratchit.

Actul I

Povestitorul : Trăia odată, într-un orașel din Anglia, un om tare bogat pe nume Scrooge. El era bancher și toți din oraș îi cunoșteau zgârcenia și răutatea din suflet. Lui Scrooge nu îi păsa cum îl cinsideră oamenii, fiindcă era un om nepăsător, aspru și nemilos. Era atât de împietrit la suflet și la trup, încât nu simțea nici arșița verii, nici gerul iernii. Toată lumea știa acest lucru și nimeni nu îl mai întreba nimic, nimeni nu îi cerea nimic, cunoscându-I zgârcenia. Până și câinii orbilor se dădeau înapoi în fața ochilor lui răi. Avea un prieten bun pe nume Marley. Acesta murise în urmă cu șapte ani, care se împlineau în Ajunul Crăciunului. Acum, în ziua de Ajun, Scrooge se afla la biroul său. Afară era o vreme rece, cu ceață groasă și, deși era amiază, începea să se întunece. Biroul lui Scrooge comunica cu o mică odaie în care lucra un angajat al său, pe nume Bob Cratchit. Ușa dintre camera era deschisă și era foarte frig. Funcționarul, zgribulit, cu un fular alb în jurul gâtului, își încălzea degetele la flacăra unei lumânări ca să poată scrie. Scrooge ținea lângă el găleata cu cărbuni pentru sobă și o păzea. Îl amenința pe bietul om că îl concediază dacă ia din cărbuni. În acea zi venise la el nepotul său Fred, să îl felicite cu ocazia Crăciunului. Dorea să îl invite la petrecerea din seara aceea, la el acasă. Scrooge l-a refuzat, fiindcă era distant față de toată lumea. Considera că nu are de ce să se bucure de Crăciun, pentru că este sărac și nu are motive de bucurie.

Fred: Crăciun fericit, unchiule! La mulți ani!...bine te-am găsit! Domnul să te aibă-n pază!

Scrooge: Astea-s mofturi!

Fred: Eeeei, hai unchiule...Crăciunul nu e un moft! Sunt sigur că n-ai vrut să spui asta.

Scrooge: Ba da. ”Crăciun fericit!”... Ce drept ai tu să fii fericit? Ce motiv ai tu să fii fericit? Ești destul de sărac.

Fred: Hai, zău, unchiule! Ce drept ai dumneata să fii mohorât? Ce motiv ai dumneata să fii ursuz? Ești destul de bogat. Nu fi supărat, unchiule!

Scrooge: Cum să nu fiu, când trăiesc în lumea asta de proști?... ”Crăciun fericit!” Mare scofală Crăciunul ăsta! E taman vremea când ai de plătit angaralele și n-ai bani; când te pomenești cu un an mai bătrân, dar cu nici un ban mai bogat. Ascultă, nepoate, ține tu Crăciunul cum vrei și lasă-mă pe mine să-l țin cum vreau.

Fred: Să-l ții?!.. Dar dumneata nu-l ții.

Scrooge: Atunci lasă-mă să nu-l bag în seamă! Că mult bine îți poate face ție Crăciunul! Mult bine ți-a făcut până acum!

Fred: Unchiule, am socotit întotdeauna vremea Crăciunului, ca fiind o perioadă fericită, e vremea bunătații, a iertării, a milosteniei, a bucuriei, e singurul răstimp pe care-l cunosc în lungul calendar al anului, când bărbați și femei par să-și deschidă, cu mărinimie, sufletele ferecate și să se gândească la cei mai prejos decât ei. De aceea, unchiule, chiar dacă nu mi-a vârat niciodată în buzunar nici un bănuț de aur sau de argint, eu cred că mi-a făcut mult bine și îmi va face mult bine.

Hai, zău, unchiule, nu fi supărat! Vino mine la noi la masă.

Scrooge: La revedere!

Fred: Unchiule, nu vreau nimic de la dumneata; nu-ți cer nimic; de ce nu putem fi prieteni?

Scrooge: La revedere, spuse Scrooge.

Fred: Îmi pare sincer rău că ești atât de hotărât. Nu ne-am certat niciodată, nu te-am necăjit cu nimic. Eu am încercat din respect pentru sărbătoarea Crăciunului și îmi voi păstra buna dispoziție de Crăciun până la sfârșit. Așadar, Crăciun fericit, unchiule!

Scrooge: La revedere!

Povestitorul: După un timp au intrat în biroul lui Scrooge un bărbat și o femeie care l-au rugat să ofere o mică sumă de bani pentru oamenii săraci din oraș, pentru a le cumpăra haine, mâncare și cărbuni pentru sobă. Scrooge, fiind foarte zgârcit, i-a refuzat cu brutalitate.

Femeia: Bună ziuaaaaa! Bună ziua și Crăciun fericit!

Scrooge: Cine or mai fi și aștia?*(vorbind parcă să nu fie auzit)*...Ăăă..ce doriți??

Femeia: Sunteți Firma „Scrooge și Marley”, nu-i așa? Avem plăcerea de a ne adresa domnului Scrooge sau domnului Marley?

Scrooge: Sunt domnul Scrooge!..Domnul Marley, asociatul meu, cămătar și el, e mort de șapte ani. Chiar în seara asta se fac șapte ani de când a murit.

Femeia și bărbatul *(rostesc în același timp):* Vaaaai, ne pare rău!..Condoleanțe!...nu am știut.

Scrooge: Eeee, nu-i nimic...mulțumim...mulțumim!...spune-ți, mai degrabă, de ce ați venit?

Femeia: Ăăă, păi...am venit să vă rugăm să contribuiți la colecta noastră.

Bărbatul: Nu ne îndoim că mărinimia acestei firme este bine reprezentată de asociatul care i-a supraviețuit. *(Auzind cuvintele acestea, Scrooge se încruntă, clătină din cap)*

Scrooge: Colectă, ce colectă???

Bărbatul: Domnule Scrooge, la acest ceas de sărbătoare, se cuvine mai mult ca oricând să-i ajutăm pe cât putem pe cei sărmani și nevoiași, apăsați acum de suferință. Mii de oameni sunt lipsiți de cele trebuincioase traiului; sute de mii sunt lipsiți de cele mai mărunte plăceri, domnule.

Scrooge: Și..v-ați găsit să veniți la mine, nui așa?? Nu mai există aziluri pentru săraci, orfeline pentru copii? ..Mai funcționează?

Bărbatul: Funcționează. Eu însă, aș dori să nu mai funcționeze. Dar ne gândim că ele nu aduc nici pe departe mângâiere creștinească sufletelor și trupurilor celor mulți, de aceea, câțiva dintre

noi, ne străduim să adunăm fonduri pentru a cumpăra celor sărmani puțină carne și băutură și mijloace de a se încălzi. Am ales această perioadă, pentru că tocmai acum se simt mai aprig lipsurile, iar bogăția se lăfăie mai mult. (*spunând cu bucurie*)Pe dumneavoastră am dorit să vă lăsăm la final, să încheiați lista. Cu ce sumă să vă trec?

Scrooge: Cu nimic!!

Femeia: Vreți să rămâneți anonim?

Scrooge: Vreau să fiu lăsat în pace. Dacă tot mă întrebați ce vreau, iată, domnilor, care e răspunsul meu. Eu unul nu mă veselesc de Crăciun și nu-mi pot îngădui să-i fac pe trândavi să se vesească. Contribui destul la întreținerea instituțiilor pe care le-am menționat, iar sărăntocilor acolo le e locul.

Femeia: Mulți nu se pot duce acolo, iar mulți ar prefera să moară.

Scrooge: Dacă preferă să moară, ar face bine să o facă, și să mai scadă așa prisosul de populație. Și, pe deasupra, vă rog să mă scuzați, dar eu nu sunt în situația asta.

Femeia: Dar s-ar putea să fiți.

Scrooge: Nu e treaba mea. Omul trebuie să-și vadă de treburile lui și să nu se amestece în treburile altora. La revedere, domnilor!

Povestitorul: Văzând limpede că era zadarnic să mai insiste, domniile se retraseră. Scrooge se întoarse la munca lui, cu o părere mult mai bună despre el însuși și într-o dispoziție mai veselă decât îi era în fire. Afară, pe străzi, oamenii aleargă după ultimele cumpărături; toți sunt veseli în așteptarea Crăciunului, a Nașterii Lui Iisus.

Acum poate fi introdus un colind(de preferat este a se folosi colinde britanice...A Christmas carol, Joy to the world, Noel, Silent night, Holy night, Carol of the bells,O come all ye faithful, The first noel).

Actul II

Povestitorul I: *(continuă, în timp ce interpretul lui Scrooge apare în scenă):* Scrooge, după ce-și verifică seiful cu bani, ca în fiecare seară, merge la culcare, mulțumit că a mai reușit să mai înșele niște oameni, care au făcut un împrumut pentru sărbători. *(cu voce misterioasă):* Aproape de miezul nopții, Scrooge a fost trezit de o bătaie a gongului. Apoi, lângă patul său, a apărut cineva... *(Se aude bătaia gongului și noul personaj apare în scenă)* în cameră pătrunse fantoma lui Jacob Marley, care l-a avertizat că va fi vizitat de trei duhuri.

Scrooge: DUMNEZEULE!!!!....DUMNEZEULE!!!...ce-mi văd ochii??...Marley???(*cu vocea aproape stinsă de frică*)

(în scena intră fantoma, un copil îmbracat în haine rupte, de culoare albă, cu părul vopsit alb, cu fața machiată în alb, cu lanțuri lungi înfășurate pe corpul său, iar la capetele lanțurilor având legate pietre mari, pe care le târăște după sine, cu greutate)

Fantoma lui Marley: Chiar el...Bună seara, Scrooge!

Scrooge: Bună seara, Marley!

Fantoma lui Marley: S-ar cuveni..să te întreb ce mai faci?...s-ar cuveni să-ți urez..sărbători fericite!

Scrooge: Doamne, Doamne, Doamne...și tu ai fixul ăsta???...eu credeam că..voi, acolo.....tu ești o fantomă, nui așa?...o fantomă adevărată..doar ai murit exact acum 7 ani.

Fantoma: Da, da...sunt una dintre acele fantome care stau cuminți pe câte un nor și se întorc pe pământ o dată la 7 ani....te deranjez?

Scrooge: Nu, nu, nuuuu..nuu, Doamne ferește!...ia loc, te rog!...ia loc!

Fantoma: Mulțumesc!...văd că scaunul meu a rămas tot aici....ohhh, ce bine e să-ți odihnești oasele..mai ales când târăști după tine pietroaiile astea legate de lanțuri.

Scrooge: Vaai...vaai...sărăcuțul de tine(*spus cu sarcasm*)...de ce o fi trăgând pietroaiile astea după el?...haai, hai, odihnește-te!...la drept vorbind, nu prea știu cum să mă port cu tine. Ești prima fantomă din viața mea...și sper că și ultima.

Fantoma: Nu!...aici te înșeli. Nu sunt ultima fantomă din viața ta. Șirul abia începe...Eu am o misiune..

Scrooge: Aoleeeuuu....aoleu....ai venit să mă omori?? (*întrebă speriat*).....Marley!!...Marley!!...înnebunesc!!!...ce vrei de la mine???

Fantoma: Aaa...nimic rău, bătrâne Scrooge....am venit să te vestesc că vei avea o vizită...în seara asta, va veni la tine cineva.

Scrooge: Marley...știți bine că nu îmi plac vizitele, sărbătorile...nu pot să sufăr bătrânii, copiii și animalele...dar vreau să te întreb ceva..spune-mi, desigur dacă ai voie, ce-i cu pietroaiile astea și de ce le cari le după tine?...zii, ce-I cu pietrele alea, că nu pricep.

Fantoma: O să pricepi, Scrooge...o să pricepi ce-i cu pietrele astea când ți-o veni și ție rândul. Însă, mă tem că tu o să ai parte de un colier mult mai arătos ca ăsta al meu...și mult mai greu.

Scrooge: Marleeeey...Marley, nu mă mai fierbe atâta...zii o dată, ce e cu pietrele atea??

Fantoma: Pietrele astea, sunt pietrele remușcării pentru păcatele pe care le-am făcut în viață. De ele trebuie să-mi amintesc într-una ca de niște poveri uriașe, așa cum și tu îți vei aminti de ale tale....o să tăști pietroaiile alea o veșnicie după tine...uite așa, ca mine.

Doamne...dacă v-ați da seama la timp voi, cei vii, ce dar minunat este viața, unică, irepetabilă, nu v-ați mai bate joc de ea în fiecare clipă

Scrooge: Vai de mine...vai de mine...nu prea mi-ar conveni, drept să spun...nu pot face cea ca să scap de pietrele alea?...știți că, am ceva bani...nu m-aș tocni.

Fantoma: Imposibil!

Scrooge: Cum, nici dacă dau bani serioși??...hai, pune și tu o vorbă bună pe lângă fantoma aia care ai zis că vine încoace.

Fantoma: Da' tu n-auzi?...imposibil!

Scrooge: Aoleeeuu...înseamnă că m-am pricopsit rău de tot...vaaai de mine și minee!!

Fantoma: Tot vorbind noi vrute și nevrute, uitam să-ți dau vestea cea bună...adică de fapt, ți-am dat-o!

Actul III

Povestitorul: Fantoma lui Marley îi spuse că va fi vizitat de 3 îngeri...Îngerul Crăciunului Trecut, Îngerul Crăciunului Prezent și Îngerul Crăciunului Viitor. Aceștia îl vor conduce într-o călătorie uimitoare, descoperindu-i o mare taină. La miezul nopții i s-a arătat primul duh. Era duhul Crăciunului Trecut și avea să îi arate lucrurile care s-au petrecut în anii anteriori. Îl luă de mână și îl purtă prin văzduh până când ajunseră în satul în care crescuse Scrooge, apoi duhul îl duse într-o școală unde mai era un singur copil. Era Scrooge atunci când era mic. Citea...

Crăciunul Trecut: *(il trezește pe Scrooge)* Trezește-te, Scrooge și vino cu mine!

Scrooge: Cine ești tu?

Crăciunul Trecut: Eu sunt Îngerul Crăciunului Trecut și ne vom întoarce în copilăria ta.

Povestitorul I: Și Îngerul îl poartă în timp, cu mulți ani în urmă.

Cei doi se rotesc o dată-fac o piruetă ținându-se de mâini-, apoi stau jos și privesc ce se întâmplă în continuare. Apar în scenă încă două personaje.

Tatăl lui Scrooge: *(dur)* Ascultă, micule Scrooge și învață de la mine. Toți oamenii sunt răi și vor să te înșele. Tu trebuie să-ți aduni o mare avere și să n-ai milă de nimeni. Tot timpul te vei încrede doar în forțele tale. Acum, treci la treabă, dacă vrei să câștigi acei bani ce ți i-am promis!

Micul Scrooge: *(cu voce plângăreață)* Dar, tată, mâine e Crăciunul...

Tatăl lui Scrooge: *(și mai dur)* Crăciunul ai zis? Nu există Crăciun pentru tine, m-ai înțeles?! Crăciunul e pentru fraierii care cheltuiesc o grămadă de bani pe prostii.

Micul Scrooge: *(resemnat)* Bineee, tată!

Amândoi ies din scenă și intră în cor. Crăciunul trecut și Scrooge (mare) vin în față.

Crăciunul Trecut: Și astfel ai crescut cu o nepăsare și răutate față de familia ta, prieteni și cunoscuți. Pe rând, i-ai îndepărtat din viața ta, clădind un zid în jurul inimii tale.

Scrooge: (*nedumerit*) Dar tata mi-a vrut binele, nu-i așa? El dorea ca să-mi asigur o slujbă bănoasă în viitor. A greșit, oare?

Crăciunul Trecut: Eu nu sunt în măsură să te judec. Am fost trimis să-ți reamintesc trecutul. La revedere!

Crăciunul trecut pleacă, iar Scrooge rămâne singur în scenă.

Scrooge: (*monolog*) Oare am fost cu adevărat fericit vreodată? Când? (*o mică pauză*) Da, îmi amintesc! Atunci când trăia mama, ne adunam cu frații și cântam colinde lângă foc. Cum era colinda aceea? (*iși așează capul în mâni, părând că se gândește*).

Urmează o colindă...

Actul IV

Povestitorul : Scrooge a mers din nou la culcare, foarte obosit și trist. Se gândea că totul a fost doar un vis, nu putea să fie adevărat ceea ce i s-a întâmplat. Dar, la ora 1 fix, gongul a bătut a doua oară...

Se aude bătaia gongului și un nou personaj apare în scenă:

Crăciunul Present: (*il trezește pe Scrooge*) Trezește-te, Scrooge și vino cu mine!

Scrooge: Cine ești tu?

Crăciunul Present: Eu sunt Îngerul Crăciunului Present și o să-ți arăt ce îți aduce acest Crăciun, care tocmai a început.

Povestitorul: Și Îngerul îl poartă în timp, peste câteva ore.

Cei doi se rotesc o dată, apoi stau jos și privesc ce se întâmplă în continuare. Apar în scenă încă două personaje: tatăl micuțului Tim- Bob Crachit- angajatul domnului Scrooge și soția sa, mama lui Tim.

Mama lui Tim: (*frângându-și mâinile, neliniștită*) Nu am putut să cumpăr nici măcar un pui pentru masa de Crăciun. Totul e așa de scump! De cadouri pentru copii, ce să mai vorbesc! Dar, cel mai mult mă îngrijorează micul Tim. E atât de bolnav, iar medicamentele nu ni le permitem. (*mai dură*) Șeful tău, domnul Scrooge, este de vină pentru asta. Putea să-ți mărească salariul sau să-ți dea măcar o primă de Crăciun. Ce inimă poate să aibă!

Tatăl lui Tim: Lasă, o să vezi că va fi bine! D-zeu va avea grijă de noi. Tu pregătește masa cum știi mai bine. Chiar dacă nu e bogată, sigur va fi delicioasă.

Apare micul Tim.

Micul Tim: Mama, așa-i că ne vei găti curcan? Și budincă! (*se linge pe buze*) Ce mult îmi place!

Mama lui Tim: (*îl mângâie pe cap*) O să vedem, dragul meu, o să vedem!

Micul Tim: I-am scris o scrisoare Moșului și l-am rugat să le aducă fraților mei câte o acadea, iar mie, medicamentele care mă fac bine. La Crăciunul viitor voi fi sănătos ca un taur! Nu-i așa?

Tatăl lui Tim: Da, dragul meu, așa va fi!

Micul Tim: (*fericit*) Dumnezeu să ne binecuvinteze pe toți!

Ies toți trei din scenă. Scrooge și Crăciunul Prezent vin în față.

Scrooge: (*trist*) Sunt atât de săraci, că n-au nici după ce bea apă!

Crăciunul Prezent: Și asta din cauza zgârceniei tale. Nu ai vrut să-i mărești leafa, ori să-i dai o primă de sărbători. Acum, privește rezultatul!

Scrooge: Dar n-am știut că are un copil bolnav!

Crăciunul Prezent: Cum să știi, dacă nu te-a interesat. Sunt convins că nici nu cunoști numele tuturor angajaților tăi. Aștepți doar să lucreze ca sclavii, uitând că și ei sunt oameni.

Scrooge: Ce se va întâmpla cu micul Tim?

Crăciunul Prezent: Eu sunt trimis ca să-ți arăt doar prezentul. La revedere!

Scrooge: (*monolog*) Ce familie unită, în ciuda necazurilor și a greutăților! Și păreau recunoscători pentru puținul pe care-l aveau. Oare mai știu vreo colindă? Da, când așteptam Moșul... (*se face că doarme*)

Urmează o colindă.

Actul V

Povestitorul: Adormind cu greu, peste puțin timp, Scrooge a fost trezit de o nouă bătaie a gongului. Era ora 2 fix.

Se aude bătaia gongului și un nou personaj apare în scenă:

Crăciunul Viitor: (*il trezește pe Scrooge*) Trezește-te, Scrooge și vino cu mine!

Scrooge: Cine ești tu?

Crăciunul Viitor: Eu sunt Îngerul Crăciunului Viitor și o să-ți arăt ce îți aduce următorul Crăciun.

Povestitorul: Și Îngerul îl poartă în timp, peste un an de zile.

Cei doi se rotesc o dată, apoi stau jos și privesc ce se întâmplă în continuare. În scenă, 4-5 copii se plimbă dintr-o parte în alta cu diverse lucruri în mâini.

Scrooge: Ce tot cară acești oameni și ce legătură am eu cu ei?

Crăciunul Viitor: Tocmai a murit un bogătaş, iar vecinii și cunoscuții iau tot ce pot din casa lui, deoarece el n-a avut urmași.

Scrooge: (*supărat*) Se poate? Cum au dreptul să fure de la bietul om? Nu au un pic de respect față de cel care a murit?

Crăciunul Viitor: Nu le pasă. El, în viață, a fost un om rău la inimă, care s-a bucurat când a putut să înșele pe cineva. Nu i-a păsat și nu i-a fost milă de nimeni, decât de el. Fiecare dintre aceia, au fost furați, înșelați sau jigniți de către acesta.

Scrooge: (*speriat*) Dumnezeule, recunosc această haină! E a mea. Heeei, unde pleci cu ea? (*stă pe loc, împietrit*) Cum, eu sunt acel om?

Crăciunul Viitor: Da, din păcate! Privește, nimănui nu-i pasă că nu vei mai fi! Nimeni nu-ți duce dorul.

Apar în scenă părinții lui Tim. Mama are un batic negru în cap.

Mama lui Tim: (*plângând*) De când micul Tim s-a dus, viața nu mai are rost. Dacă am fi luat medicamentele, l-am fi salvat.

Tatăl lui Tim: Așa a fost să fie. Acum, hai să mergem acasă! E Crăciunul, iar ceilalți copii ne așteaptă nerăbdători.

Se îndepărtează triști.

Crăciunul Viitor: Acesta este Crăciunul tău viitor. La revedere!

Scrooge: (*disperat*) Stai, nu lăsa să se întâmple asta! Schimbă-mi viitorul, nu vreau să nu-și mai amintească nimeni de mine! Nu vreau să moară micul Tim!!!

Crăciunul Viitor: Eu sunt trimis ca să-ți arăt viitorul posibil, dar nu-l pot schimba. Doar de tine depinde ca să-l schimbi. (*pleacă*)

Scrooge: (*se așează în genunchi, greoi, pentru rugăciune*) Doamne, nu permite să se întâmple asta! Nu-Ți cer milă pentru mine, ci pentru micul Tim și pentru cei care au avut de suferit în urma mea. (*se ridică*) Promit că mă voi schimba. Trecutul e trecut, dar prezentul și viitorul depind de mine. Da, chiar din acest moment, mă voi schimba!

Urmează un colind.

Epilog

Povestitorul: Dis-de-dimineață, Scrooge s-a dus la familia lui Tim cu cel mai mare curcan pe care l-a găsit de cumpărat, cu multe dulciuri și cadouri pentru toți. Tatălui lui Tim i-a mărit salariul, la fel și celorlalți angajați. Și-a vizitat rudele și cunoștințele. Până la sfârșitul vieții sale (care a fost foarte lungă), el a ajutat o mulțime de oameni. A devenit cel mai bun prieten, cel mai

bun stăpân, cel mai iubit om din întregul oraș. Micul Tim a crescut mare, considerându-l pe Scrooge al doilea tată.

Și, în încheiere, urarea lui Tim pentru voi: Toți: Dumnezeu să vă binecuvinteze pe toți! Nașterea lui Hristos, să vă fie de folos! La mulți ani!

În încheiere, se va asculta o colindă.

Această scenetă de teatru poate fi folosită în cadrul unui spectacol dedicate Nașterii Domnului.